

Octauū

Preceptū

proi. xij. Ab luxuria coē dñō labia mēdatia. Exemplū de hñtē os plenū mūscis fetidis. Ter cō qz ois mēdar quasi qda; p dito rē. vlt ei q ille cui menti tur fidē sibi adhibeat. a tñ fidē non suat ei. ymo vult decipere ut pt; in rōe mentri. qd est cō tr̄ mentē ire. R̄to q valde no ciū est toti ecclie fac̄ ei ut vix aliquid fides adhibetur. vñ ap ter mendatia multiplicātur p iuria. diffidentie. lites. t̄ hmoi vñ de mendacib⁹. Jere. ix. Ha gitta vulneras lingua eoz do lū locuta est. Quinto q̄ eius vi tacō orōne; cito facit exaudiri. Exemplū in vītis p̄m. vbi fratbz agelico ministeio translatis. p fluitū ad quendā hēmitam ab eo q̄ rentibz de ei⁹ vita sy. at p̄ conūsiōis nūq̄ de ore meo mē dacū exiuit. a quicqđ pecij a dñō sine mora cōsecutus sum.

Seqtur capitulū. Secūdū

Domine vide da sūt ad hoc tria p̄ncipalit̄. Primo de pccis oris i qbz; q̄s facilis mētitur vel sp. Secūdo de mēdaco in ope vel gestu. Tercō dubiū de perplexitate. a. Qñtū ad. i. pōt quis mēda ciū icurrē promisso. iactātia. a adulatioē lingue. Prio pro missione. vñ bñ thv. 2. 2. q. cx. Sulle q̄ aliqd promittit non hñat aiz faciēdi qd p̄mittit: mē

Capitulum

Secūdum

titur. Si vēo hñtnō mētit̄ q̄ nō loqtur ot̄ id qd geit i mē te. Si vēo nō fāt qd promisit tūc vīd̄ infidelit̄ agē p hoc q̄ aiz mutat pōt tñ excusai ex du obz. vno mō si p̄misit id qd ē māifeste illicitu q̄ p̄mittendo peccauit mutādo aut̄ p̄positū: bñfacit. Ilio mō si sint mutate cōdicioes p̄sonar̄ i negotia. Ad hoc ei q̄ hñtēatur facē qd p̄misit dīc. Seneca li. de bñi enīs reqr̄itur q̄ oia imutata p maneāt. vñ i ap̄ls nō ē mētit̄ nō ip̄les qd p̄misit cū nō iuit Corinthiū. h̄. cor. i. i hoc p̄p̄ip̄di mēta q̄ supuenērt hec thv. Et b̄ videntur i p̄missio simplici mul te cōdicoes intelligi. sicut a bñ hñsti. i simplici iuramēto nam qñ iuro q̄ fatiā intelligit̄ si do placuerit. Si pape vel plato placuerit vel nō displicuerit. Si res i eod statu p̄mansit vñ si apud me depom̄is gladiū i tibi p̄mittto restituē. Si postea fu ris: res i alio statu ē. Itē si m̄ si de bñauēis. nō suati ei fidē nō o; fidē suai. vñ si nō facis m̄ qd p̄misisti. non tibi tēor. Ext̄ de niē iurādo pueit. Itē si sup̄ior̄ nō cōndixit. Itē si facultas seu pos sibilitas se obtulerit. vñ excu sat nc̄citas vel impossibilitas tñ nō potēs soluē: p̄ius dībōis ce dere vel cū alio p posse oorda revideci; cū illo cui obligatur

Octauum

Preceptum

Secundo metitur quod iactantia de qua vide in tercia scripta superbie precepto primo capitulo xij. a. Iactator autem ut dicitur. phil. iiiij. ethi. fingit de se maiora existentibus quoniam nullius gratia. quandoque autem gratia glorie vel honoris quandoque autem gratia argenti. vñ thos. 12. 2. q. xij. dicit. Iactancia propter importare videtur quod hoc verbis se extollat. Illa enim quod hoc longe exaltare in altum eleuat. Tunc autem quis propter se extolleat quando de se superbia aliquid dicere. Quod quidem ostingit duplicit. Quandoque enim loquitur de se. non quidem super illud quod in se est. sed supra illud quod de eo huius opinatur. Quod apostolus refugiens dicit. 1. corin. xij. Preco ne quis existimat me super id quod videt in me auctoritate ex me. Alio modo quis per verba se extollit loquens de se aliquid super illud quod in se est secundum rei veritatem. et utrumque modo iactantia. Primo modo tam magis propter se extollit iactantia veritati. Quando autem sit iactantia peccatum mortale. et quoniam non dicit ibidem. Dupliciter iactantia considerari potest. uno modo secundum quod est mediatum quoddam quod est peccatum mortale quandoque viale. mortale quidem quandoque quod iactanter de se perfert quod est contra gloriam dei. Sicut et persona thini regis dicitur Ezechie.

Capitulum Secundum

xxvij. Eleuatum est cor tuum a dixisti. deus ego sum. vel est contra caritatem proximi. sicut cum aliquis iactando seipsum prorupit in contumelias aliorum. Sicut habetur luc. x. viij. de phaileo quod dixit non sum sicut ceteri homines raptiores ad ultem iniusti. velut etiam hic publicanus. Quandoque vero est pecatum viale. quando scilicet quod de se iactat quod neque sunt cum deum nec cum proximum. Alio modo potest considerari secundum suam causam scilicet superbia vel appetitum lucri a maiis gloria. Et sic si procedat ex superbia vel in maiori gloria. quod si sit pecatum mortale. tunc ipsa iactantia erit peccatum mortale. alioquin erit peccatum viale. Sed si quis per rupit in iactantia; propter appetitum lucri: hoc videtur iam pertinere ad proximi decerpconem et dannum. Et ideo talis iactantia magis est peccatum mortale. vñ dicitur phil. iiiij. Ethi. quod turpiter est qui se iactat causa lucri. quod qui se iactat causa glorie vel honoris non est enim peccatum mortale separata quod possit esse tale lucrum ex quo aliud non dampnificaretur. Ceteratio quidam metitur adulacione. Est autem ut quidam ait. Adulacio pueris laudacio. vñ nomine laudaciosis et adulaciosis eisdem fratribus constat si non eodem modo ordinatis Alex. de hallo summa dicit. Adulacio sic describitur

Octauū

Prēceptū

est pccē; ex fīmone vane laudis
alteri exhibitū intencōe placē
di. **D**ubitat qn̄ adulacō sit pcc
catū mōrle vel nō sīndz id ibi
dē. **A**uedā adulacō est que fit i
fouendo pccōrem in pccō. h̄c ē
sem̄ mōrle peccatū. **A**uedā w
ro fit intencōe ut pfit alicui a
nulli obfit. a h̄c est wiale pec
catum. **A**uedā vero fit. q̄ fit ex
sola intencōe placēdi: nō ut p
fit vel obfit. a h̄c aliquā wiale
pccm̄ ē aliquā mōrle. **R**uādo em̄
fit ex aim̄ leuitate: wiale est
Quādo vero fit ex osuetudine
ducēte in oteptūa libidie; mōr
lez: tunc est mōrle h̄c ille. h̄c
viciū xp̄s maxie fugit. vñ glō
sup illo math. xi. relictis illis
abijt foras ex ciuitatē q̄ pau
perat nulli adulat⁹. nullūm̄ tā
ta ciuitate inuenit hospitē. sed
apd lazaz recept⁹ ē. **E**t aposto
l. 19. 1. tess. ii. ne q̄z aliquā suim⁹ in
sermone adulacōis. siē ws sci
tis. nec occasione auaricie deus
e testis ē. **C**est aut̄ adulacōis
viciū detest andū multiplici
ter. **P**rīmo. q̄ adulator nutrix
est dyaboli. lactas dyaboli fili
os lacte adulacōis. **T**ren. iii.
lamia nudauerūt māmas lacta
uerūt catulos suos. lamia eiōz
q̄i lamia suis fetib⁹ crudelior.
q̄ eos laniat quos viōz lactaē
sic adulator quē mulc; laudan
do in pccō lamiat i ptinatia. **S**e

Capitulum

Secūdūm

cūdō est locusta. q̄ estate pspī
tatis camit q̄ hyeme adūsitatis
filet. **E**ccl. xiiii. diues locutus ē
et oēs tacuerūt a v̄bū eig v̄sq̄
ad nubes pducēt. paup locut⁹
est a dīcent. quis est h̄ **T**ercō
sunt adulatoēs syrene fīm boe
cium v̄sq̄ ad ext̄m̄ dulces
voce. h̄ obstructis aurib⁹ fugi
ende. **N**ōto sunt lotoēs capitū
per oleum ps. **C**orripet me iu
stus in miā i m̄crepabit me ole
um aut̄ pccōris nō imp̄inguet
caput meū. **N**ōto sunt saēdo
tes dyaboli hoies viuos sepeli
entes. vñ gre. sup illo Math.
viii. dimittit mortuos sepelire
mortuos suos. mortui mortu
os sepeliunt cū pccōz pccōrem
aggere adulacōis p̄mit. **p̄t il**
la xp̄s ait Luce. vi. w̄ vobis. cū
benedixerit vob homines glō.
magna pars pene est peccatoi
sua scleā nō argui. h̄ in sup q̄i
bene gesta laudari. **E**t sup illō
ps. **D**eus in adiutorium meum
intēde dicit August. pl⁹ nocet
lingua adulatoris q̄ manus p
secutoris. psai. iii. **P**opule me
us qui te beatum dicunt ipſi te
decipiunt. **D**ubitatur quale
remedū sit adhibēdū adulaci
ni. **R**espōdet Alexāder vbi p̄us
q̄ triplex spēalit vnum m̄tra p
prie fragilitatis considerat q̄ ho
minē pfcē humiliat. vñ Tren. iii.
Ego vix videns paupertatē meā

Octauum

Preceptum

Et nich. vi. humiliacō tua ī me
dio tui. Alia duo sūt ext̄. vñ
est ex pte iusti h̄is. a dicitur
fidelis a disreta cōrectō. vñ
sup illud ps. Oleū autē pccoris
nō impinguet caput meū glō.
Sustinet fidelis argū a viro
iusto ī misericordia a nō lauda
nā pccore. Aliud ē ex pte pec
atoris sc̄; detrac̄tio q̄ est reme
dii non p causā si p occasiōe;
vñ greḡ. Sciend̄ q̄ ne immo
deratis laudib; eleuemur pler
q; miro rectoris nostri modeā
mine detractionib; laceāri per
mittimur. ut qd̄ w̄x laudantis
eleuat lingua detrahētis humiliet
8 Quo ad secūdū principale
sc̄ de simulacōe. Nōnd q̄ dif
ferū simulacō ī ypocris̄ sic su
peris ī īferis. Simulacō est
pprie mēdaciū qd̄ ī extēriorib;
signis factoris existit. ut dicit
tho. 2.2. q. xi. nō aut ī fert vtr
aliq̄s mentiatur v̄rbo vel quo
cūq; alio facto. Simulacō tñ
largius capitur sepe pro qua
cūq; fictione. H̄ypocris̄ ē nō
quecūq; simulacō h̄ solū illaq;
q̄s simulat psonam alterius:
sic cū pccor assimulat psonam
iusti de hoc habes quedaz; pri
mo pcepto de ypocrisi. de simu
lacōne i gr̄ dicit. H̄eo. ī. iii. dī.
xxxvij. Aliquis p̄t simulare
p argumēta pbabilitia. assumē
do aliq̄ bona fibi ī messe que, nō

Capitulum

Secūdū

īnsunt puta p genuflexionesq;
adorationes deuocōe; fibi ī messe
que nō ī mē. Et talis simulacio
est ypocris̄ a pēt̄. Aliq̄s etiā
p̄t simulare mala non ī mē. vñ
ōndendo signa oppofita h̄is
q̄s fuerūt vel oppofita mal̄ vel
non oñdendo signa que cōmu
nit q̄suerūt sequi illa mala. Et
pm̄istor̄ videtur ptnere ad
ypocris̄m puta si quis luxurio
sus audiēs de mulierib; spuat
ī signū castitatis excreans. q̄
tñ habeat oppositū ī corde. Se
cūdū non est malū aliq̄s ymo
si p̄t esse ī malo est laudabī
le q̄r vitupabile ē publicare eo
modo q̄ dicitur de quibusda;
q̄ peccatū suū publicauerūt a
non tacuerūt q̄ si malū sit ī cor
de īteri ī tamē addē malū sig
nū exteri ī est addere malū ma
lo. In īdifferētibus aut̄ aliq̄s
p̄t aliq̄ facere q̄ ex natura sui
sunt signa alicui. Aliq̄s enim
p̄t facere alia que non sūt signa
ex natura sui si scit ea concipi a
pntibus tanq̄ signa. puta ex
natuā rei suā ē signū fatiga
cōmis vel alicui resoluōis cor
poralis. Spumare aut̄ q̄ sali
ua currat p barbā non ē ex na
tura signū īsamē mentis. p̄t
enim cōpos mētis emittere sali
ua ut currat p barbā. tamen a
circūstātib; p̄t aliq̄s scire hoc
iudicandum sicut signū furie

Octauū

Preceptū

puta q̄ illa ofuerūt signa eē
furiosor̄ in tra illa. **V**nū salit̄
ergo de simulacōm b̄ p̄ma q̄ se
cūda dico. q̄ sūt pccā a frequē
ter mōlia. q̄ p̄ pochis a simu
lacō. **T**ertia dūmō malū nō cō
comitetur est laudabilis Ita q̄
hō non oñdat vñū malū p̄ alio
malū. **E**t in ī differentib; simu
lacō prima si es̄ in aliquibus
es̄et forte mala. si non grauit̄
putasi quis poss̄ se facere suða
relicet non laborash. quemad
modū quidā ioculatores vtū
tur corporib; suis ad aliquos
motus significātes alias dispo
siciones q̄ non ī sunt eis nec p̄
cesserūt. **S**imulacō alia que ē
secūda ī ī differentib; nec pec
catū ē q̄ talis fuit simulatio da
Huid. i. **R**e. xxij. h̄c sc̄o. **C**irca
terciū p̄ncipale q̄d sit faciend̄
in tali casu q̄ similib;. Aliquis
queitur ad mortem quē absco
dit p̄fectus vir yemūt appito
res q̄ grūt ab abscondēte. vbi
sic latitās. Aut r̄ndet ibi. a tūc
erit pditor. Aut r̄ndet se nesciē
q̄ sic mentitur. Aut tacet q̄ sic
pdere v̄d̄ ergo ē perplexus.
h̄ndz **A**uthodori. debet deludere
appitoēs sic dicebat ip̄o fiting
sic dicendo. **C**reditis q̄ si ip̄se
es̄ h̄: ego dicerem vob. vel d̄z
r̄ndere sic r̄ndit ille sāct̄ ep̄us
de quo exēplū p̄it br̄us Aug⁹.
h̄st̄ mēdatū q̄ absco dit quē

Capitulum

Tertū

da; im̄ ēr̄ q̄ q̄rebātur ad mor
tē q̄ dū ab ip̄o ep̄o q̄rebet appi
toēs vbi ille es̄. **N**e nec possū
mētri nec possū esse pditor.

Capitulū Tertū

Definitate hac enḡ di
stū ē h̄mō de testificati
one vidēda sūt tria. **P**ri
mo i q̄b; casib; q̄s tētū testifi
cāi. **S**ecūdo an falsū testimoniū
sp̄ sit mōle pcc̄. **T**ercō q̄o q̄s
testificādo vel alias asserendo
pos̄it iuraē q̄ sciē debeat q̄ iu
rat testificādo. **Q**uo ad p̄mū a
nōt tho. 2. 2. q. lxx. In testimoniō
frēdo distinguend̄ ē. q̄ aliquā
requiritur testimoniū alicui?
aliquā nō requiritur. **S**i requi
ritur testimoniū s̄bditi autori
tate sup̄ioris cui i h̄js q̄ ad iusti
tiā p̄tinēt obediē tētū. **E**t tunc
nō ē dubiū q̄n testimoniū tēatur
ferre i h̄js ī q̄b; fm̄ ordīez iu
ris testimoniū ab eo exigit̄ puta
i māf. stis q̄ i h̄js de q̄b; infamia
p̄cessit. **S**i aut̄ exigatur ab eo
testimoniū i alijs puta i occultis
a de q̄b; infamia nō p̄cessit nō
tenetur ad testificādū. **S**i v̄eo
req̄ritur ei⁹ testimoniū nō auto
ritate sup̄ioris cui obediē tene
tur. **T**ūc distinguend̄ est. **R**uia
si testimoniū requiriatur ad libe
randū h̄viem ab iusta morte
seu pena quaēq; vel falsa etiā i
famia vel etiā ab iñquo dāno
tunc tenetur hō ad testificand̄